

Teza: wniesienie odwołania po terminie

Zgodnie z treścią art. 430 § 1 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. brak jest możliwości rozpoznania odwołania wniesionego po upływie terminu. Wyższy Sąd Dyscyplinarny, działając jako sąd drugiej instancji, jest zobligowany do pozostawienia takiego odwołania bez rozpoznania.

Sygn. akt : WO - 102/18

POSTANOWIENIE

z dnia 29 listopada 2018 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Piotr Dragon

Sędziowie : SWSD Sławomir Bereza

SWSD Stanisław Chmielewski /sprawozdawca/

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Tomasza Mazurczaka,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2018 roku, w Warszawie ,

sprawy radcy prawnego A. D. uniewinnionego orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 26 lutego 2018 roku od popełnienia naruszeń obowiązków radcy prawnego określonych w art. 37 ust. 1 i 5 Kodeksu Etyki Radców Prawnych uchwalonego przez Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w dniu 22 listopada 2014 roku, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 233 z póź. zm.),

przeprowadzonej w celu rozpatrzenia - wniesionego w dniu 07 maja 2018 roku - przez pokrzywdzoną U. K. odwołania z dnia 02 maja 2018 roku od powyżej wskazanego

orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku - sygnatura akt D 38/2017, postanawia :

1.

pozostawić bez rozpoznania odwołanie Pani U. K. wobec wniesienia po upływie ustawowo określonego terminu,

2.

kosztami postępowania odwoławczego w kwocie 1.200,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie .

UZASADNIENIE

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku wnioskiem z dnia 11 października 2017 roku wniósł o ukaranie radcy prawnego A. D. za popełnienie na szkodę Pani U. K. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z 06 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2016 r.,poz. 233 z póź.zm.), a określonych w art. 37 ust. 1 i 5 Kodeksu Etyki Radców Prawnych uchwalonego przez Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w dniu 22 listopada 2014 roku.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Gdańsku, po zarejestrowaniu w/w wniosku i nadaniu sprawie sygnatury akt D38/2017, wyznaczył w sprawie rozprawę, i po jej przeprowadzeniu w dniach : 05.12.2017 r., 24.01.2018 r. oraz 26.02.2018 r., wydał orzeczenie w którym, na podstawie art. 414 §1 zd. 2 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, uniewinnił radcę prawnego A. D. od popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, a kosztami postępowania obciążył OIRP w Gdańsku.

Wykonując ustawowy obowiązek Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Gdańsku doręczył stronom w/w postępowania oraz Ministrowi Sprawiedliwości orzeczenie z 26 lutego 2018 roku wraz z uzasadnieniem na piśmie i pouczeniem o przysługującym prawie do wniesienia odwołania. Pokrzywdzona U. K. odebrała w/w pismo Sądu - zostało ono przesłane na wskazany przez nią adres w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, ale w aktach sprawy brak jest potwierdzenia faktu doręczenia pokrzywdzonej tej przesyłki, a więc także daty dziennej doręczenia. W dniu 09 maja 2018 roku do siedziby OIRP w Gdańsku wpłynęło odwołanie Pani U. K. datowane „dnia 02 maja 2018 r.”, przesłane listem poleconym nadanym w placówce Poczty Polskiej - Gdańsk nr 6 w dniu 07 maja 2018 roku.

Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku zarządzeniem z dnia 10 maja 2018 roku przyjął odwołanie Pani U. K. stwierdzając jego wniesienie w terminie i polecił przesłanie w/w odwołania do pozostałych stron i Ministra Sprawiedliwości. Następnie wraz z pismem z dnia 12 czerwca 2018 roku akta sprawy przesłano do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP w Warszawie, do którego wpłynęły w dniu 19 czerwca 2018 roku. Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wyznaczył rozprawę na dzień, 20 września 2018 roku, na którą stawił się jedynie Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego. Wyższy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się ze sprawą i stwierdzeniu w aktach sprawy braku dowodu doręczenia Pani U. K. odpisu orzeczenia Sądu I-ej instancji wraz z uzasadnieniem i pouczeniem, mając na względzie treść art. 430 k.p.k. stosowany w sprawie w zw. z treścią art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, odroczył rozprawę do dnia 29 listopada 2018 roku w celu uzyskania całości korespondencji dotyczącej przesłania w/w przesyłki przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Gdańsku co nastąpiło w dniu 11 kwietnia a 2018 roku, a w szczególności w celu uzyskania informacji o dacie jej doręczenia adresatce. W dniu 19 października 2018 roku do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP w Warszawie wpłynęło pismo Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z

dnia 15 października 2018 roku wraz z załącznikami - informacją Poczty Polskiej S.A. z dnia 8 października 2018 roku będącą odpowiedzią na reklamację dotyczącą przesyłki skierowanej do pani U. K. w dniu 11 kwietnia 2018 roku oraz dowodem doręczenia tej przesyłki w dniu 21 kwietnia (21.04) 2018 roku.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Rozpatrując prawidłowość wniesienia odwołania, która jest konieczna dla prawidłowego toku rozpatrzenia niniejszej sprawy - przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP w Warszawie działający jako Sąd II-ej instancji, której przedmiotem jest ocena ewentualnego niewłaściwego zachowania lub działania członka samorządu radców prawnych, należy podnieść, że jest to - uwzględniając obowiązujący stan systemu prawa w Polsce - jedno z istotnych zadań samorządu zawodowego, a takim jest samorząd radców prawnych. W celu wprowadzenia właściwych wniosków i dokonania oceny konkretnej sprawy konieczne jest przeanalizowanie zapisów ustawy z dnia 06 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016r., poz. 233 z póź. zm.) - zwana dalej w treści „Ustawą” , gdyż treść norm objętych tą Ustawą w sposób kompletny i jednoznaczny regulują podstawowe kwestie w zakresie sprawowania przez w/w samorząd pieczy nad należytyim wykonywaniem zawodu radcy prawnego w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Mając na względzie charakter postępowania dyscyplinarnego, który jest bliski postępowaniu w sprawie karnej należy wskazać, że zgodnie z treścią art.74¹ Ustawy w kwestiach nie uregulowanych szczegółowo w Ustawie stosuje się odpowiednio wskazane przepisy kodeksu karnego lub kodeksu postępowania karnego.

Potwierdzeniem tego stanu są opracowania przedstawione w dostępnych zbiorach, i tak są to :

a)

monografia autorstwa Wiesława Kozielowicza - „Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych i notariuszy” Wyd. Prawnicze Wolters Kluwer 2016 /LEX,

b)

komentarz autorstwa dr Tomasza Schefflera „Ustawa o radcach prawnych. Komentarz” Wyd. C.H.BECK 2018 / Legalis.

Zgodnie z treścią art. 444 k.p.k. Pani U. K. działając w sprawie jako pokrzywdzona była uprawniona do wniesienia odwołanie, ale nie może być ono rozpoznane przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny albowiem zostało wniesione po upływie terminu jaki jest przewidziany w treści art.445 § 1 k.p.k., który wynosi 14 dni licząc od dnia doręczenia stronie orzeczenia wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o przysługującym środku zaskarżenia, tj. odwołaniu.

Zasadę liczenia biegu terminu zawitego na wniesienie środka zaskarżenia - odwołania w niniejszej sprawie' - określa treść art. 122 i 123 k.p.k., z której wynika że odwołanie wniesione po upływie terminu wskazanego w ustawie, a wynoszącego 14 dni jest bezskuteczne. W treści art.123 § 3 k.p.k. ustalono, że jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. W myśl art. 1 ustawy z dnia 18.01.1951 r. o dniach wolnych od pracy (tekst jednolity-Dz.U. z 2015 r., poz.90), która jest stosowana w sprawach karnych, a więc także w sprawach dyscyplinarnych, dniami ustawowo wolnymi od pracy są niedziele oraz święta wymienione

wprost w treści tego przepisu. Konsekwencją tego stanu prawnego jest brak możliwości przyjęcia, że sobota jest dniem wolnym od pracy, a więc sobota jest dniem w którym może zakończyć się bieg terminu zawitego na wniesienie środka zaskarżenia, tj. odwołania w niniejszej sprawie. Taka wykładnia jest utrwalona w orzecznictwie Sądów i nie budzi wątpliwości w doktrynie - patrz : „Dodatkowe dni wolne od pracy a zachowanie terminu do dokonania czynności procesowych” Piszczek P. - Prokuratura i Prawo 2002/9 oraz „Upływ terminu zawitego w sobotę (przeгляд orzecznictwa) oraz uwagi de lege ferenda.” Błaszczyk J.

- Prokuratura i Prawo 2003/4.

Analizując kwestię wniesienia odwołania przez Panią U. K. Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Gdańsku nie ustalił faktu terminowego jej wniesienia w sposób prawidłowy i przedwcześnie przekazał akta sprawy do jego rozpoznania przez Sąd II-ej instancji. W konsekwencji Wyższy Sąd Dyscyplinarny musiał w pierwszej kolejności podjąć działania pozwalające na usunięcie tego braku i dokonał uzupełniających, własnych ustaleń co do daty doręczenia orzeczenia wraz uzasadnieniem i pouczeniem Pani U. K.. Jak wskazała Poczta Polska S. A. przesyłka z w/w dokumentem została nadana w dniu 11 kwietnia 2018 roku, a doręczona w dniu 21 kwietnia 2018 roku. Z tym dniem rozpoczął bieg - dla pokrzywdzonej - termin 14 dni na wniesienie odwołania, który upłynął z dniem 05 maja (05.05) 2018 roku. Mając na względzie, że odwołanie Pani U. K. zostało wniesione w dniu 07 maja (07.05) 2018 - poprzez nadanie przesyłki poleconej w placówce Poczty Polskiej w Gdańsk nr 6 na adres Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku, co jest równoznaczne ze złożeniem tego pisma procesowego w jego siedzibie - powstał stan, który powoduje że ta czynność procesowa została dokonana po terminie i jest bezskuteczna. Konsekwencją tego stanu sprawy - zgodnie z treścią art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 kpk jest brak możliwości rozpoznania odwołania wniesionego przez Panią U. K.. Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP w Warszawie, działając jako Sąd II-ej instancji i dokonując w/w ustaleń, jest zobligowany do pozostawienia tego odwołania bez rozpoznania.

O kosztach postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym KIRP w Warszawie orzeczono na podstawie art.70⁶ ust.2 Ustawy o radcach prawnych.